



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLXXXV. Continuatio ejusdem Argumenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

eam, dicentes: Pax huic domui. Et si fuerit quidem domus illa digna, veniet Pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, Pax vestra revertetur ad vos Matth. 10. v. 12. Dicit hic Christus nihil præstantius alicui optari, & precibus à DEO postulari posse, quàm Pacem, quàm quæ cum DEO, Proximo, & secum ipso pacatè vivit. Hanc Pacem Christus in hunc mundum ingressus per Angelos apprecatus est, hanc ipse Discipulis post Resurrectionem aliquoties eos revisens impertivit, hanc secum affert, Animam hominis ingressus. Hanc & nos efficaciter, & non solis verbis apprecemur, sed omnem nos operam vult impendere; quæ si deinde recepta non fuerit, ad nos revertetur, præmittit scilicet operæ præstitæ æquè promerituros, quàm Pax nostra, & Animæ Salus recepta fuisset; unde etiam si exiguum fructum vel Animarum lucrum faciamus, non est, cur nos operæ, veluti perditæ, perniteat.

MEDITATIO CCLXXXV

Continuatio ejusdem Argumenti

Matth. 10.

PUNCTUM I. *Et quicumque non receperit vos, neque audièrit sermones vestros: exeuntes foras de domo vel civitate, excutite pulverem de pedibus vestris (addit S. Matheus c. 6. v. 11. In testimonium illis, quo scilicet testatur, se cum illis, velut DEO exosis, nihil velle commune habere) Amen dico vobis: tolerabilius erit terra & domorum, & Gomorrhæorum in die Judicii, quàm illius civitati. Matth. 10. v. 14. Si Christi Discipulos non*

ipientibus tanta mala evenient, quid fiet DEVM ipsum, & Inspirationes illius repellenti? & quid fiet tam multiplici cognitioni ac notitiæ rerum Spirituum per ipsa facta contradicenti? Monet etiam Christus, ut cum malis & perversis hominibus agentes, pulverem etiam de pedibus diligenter excutiamus, ne scilicet minimos etiam defectus, pulvere significatos, ex conversatione cum ipsis adhærere nobis sinamus. Unde sæpe nos recolligere, nos ipsos discutere, de commissis defectibus dolere, ab iisdem nos purgare, ac deinceps cavere debemus, quod idem est, ac pulverem de pedibus excutere.

PUNCT. II. *Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio luporum.* Matth. 10. v. 15. Considera, quis mittat, quales mittat, & ad quos mittat. Ille, qui dicit: *Ego mitto*, est Pastor Bonus, qui Animam suam ponit pro Ovibus suis; unde magnâ in eum Fiduciâ etiam ad lupos eundum est. Qui mittuntur, sicut oves innocentes & mites esse debent. Mittuntur verò ad lupos, non tantum timendos, sed convertendos in Oves, vitæ innocentis Exemplis, persecutionum, & adversitatum Patientiâ; sic enim Oves prævalent lupis.

PUNCT. III. Ut verò hæc missio ovibus minimè periculosa, & lupis quàm maximè fructuosa sit, monet Christus: *Estote ergo prudentes, sicut serpentes, & simplices, sicut columba.* Matth. 10. v. 16. Prudentiâ enim opus est in prævidendis & præcavendis periculis, & damnis propriæ Salutis ac Perfectionis, & suaviter, simulque efficaciter pertrahendis alijs ad suam Salutem ac Perfectionem. Simplicitate autem opus est tum erga DEVM per Intentionis puritatem, tum

erga Proximum, per conversationis Sinceritatem
ut videat, nihil aliud quæri, quàm suam Salutem
modo agendi humillimo, ac veracissimo. Prudenti
æstimationem, Simplicitas amorem & confidentiam
pariet apud homines, quibuscum agendum erit.

MEDITATIO CCLXXXV

Continuatio ejusdem Argumenti

Matth. 10.

PUNCTUM I. *Cavete autem ab hominibus &c. Tru-*
autem frater fratrem in mortem, & pater filium: &
surgent filij in parentes, & morte eos afficient: & erunt
omnibus propter Nomen meum. Matth. 10. v. 17. Sic
Christus vult, ut omnes homines amemus, velut
ipsum; ita dehortatur ab amicitia privata ac minus
ordinata, atque ab omni humana fiducia, etiam
conjunctissimos, à quarum utraque ipsum caute
stinuisse, testatur S. Joannes c. 2. v. 24. dicens:
autem JESVS non credebatur semetipsum eis, eò quod
nòsset omnes, & quia opus ei non erat, ut quis testimonium
perhiberet de homine: ipse enim sciebat, quid esset in homine.
In hunc finem apud Jeremiam c. 17. v. 5. *Hac*
Dominus: Maledictus homo, qui confidit in homine, &
nit carnem brachium suum. Imò paratos nos esse oportet,
à patribus, fratribus, & filiis spiritualibus (ut
Religiosis Ordinibus nonnunquam contingere solet)
persecutiones sustinere, & odio haberi propter
Nomen Christi, nimirum pro Exaltatione Nominis illius
quod Patientiâ & Imitatione ejus gloriosum redditur
nec tam curandum est, utrum in odium Nominis
Christi